

РЕШЕНИЕ

№ 5315

гр. София, 25.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 43 СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЕЛЕНА ЛЮБ. ДОНКОВА

при участието на секретаря РАЛИЦА Г. НАКОВА
като разгледа докладваното от ЕЛЕНА ЛЮБ. ДОНКОВА Гражданско дело № 20211110174323 по описа за 2021 година

Предявени са за разглеждане искове с правно основание чл.441 ГПК, вр.чл.74 ЗЧСИ, вр.чл.45 ЗЗД.

Производството по делото е образувано по искова молба, с която са предявени субективно съединени искове от Т. П. Т. срещу Г.С. К., ЧСИ с рег. № 924, с район на действие СГС и солидарно срещу М.П.Л. – помощник ЧСИ, с която ищецът иска ответниците да бъдат осъдени при условията на солидарност да ѝ заплатят сума в общ размер на 73,00 лева, представляваща обезщетение за нанесените ѝ имуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от извършеното незаконосъобразно действие от страна на помощник ПЧСИ М.Л. по издаденото Постановление за разноси от 24.02.2020 г., инкорпорирано в съобщение с изх.№ 3343/24.02.2020 г. по изп.д.№ 20199240401239 по описа на ЧСИ Г.К., както и от незаконосъобразното поведение на ЧСИ Г.К., допуснал неправомерните действия на своя помощник и отговарящ за тях наравно с него, която сума включва сумата от 48,00 лева – разходи на Т.Т. – Петева за платени такси пред ЧСИ по администриране на жалба на основание т.5 и т.8 от Тарифата за таксите и разносите към ЗЧСИ и сумата от 25,00 лева – държавна такса към Софийски градски съд на основание чл.16 от Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по реда на ГПК за администриране и разглеждане на жалба, по която е образувано в.гр.д.№ 3610/2020 г. по описа на СГС, ведно със законната лихва върху главницата по претендираното обезщетение, считано от датата на завеждане на исковата молба в съда до окончателното изплащане.

В исковата молба ищцата твърди, че била привлечена и конституирана като длъжник по дело № 20199240401239 по описа на ЧСИ Г.К., с район на действие СГС,

образувано по молба на К.П.Ж., въз основа на изпълнителен лист от 25.07.2018 г., издаден по в.гр.д.№ 4672/2018 г. по описа на СГС и за изпълнение на постановления по това дело режим на лични контакти на бащата с дъщеря му. Поддържа, че на 07.10.2019 г. ѝ била връчена покана за доброволно изпълнение, в която ѝ е указан режимът на лично контакти на бащата с детето, като е поканена да изпълнява същия доброволно в посочените от съдебния изпълнител дни. Поддържа още, че в изпълнение на законите разпоредби, още същия ден, със заявление вх.№ 12426/07.10.2019 г. ищцата добросъвестно изпълнява задълженията си по чл.528, ал.2 ГПК, декларира готовност и желанието си да предава детето на баща му, сочи адреса на който живеят тя и детето, където да се извършва предаването и приемането на детето. Твърди, че в цитираното заявление уведомила ЧСИ, че пречка за изпълнението на режима би било личното нежелание на детето да се среща с бащата, поради влошени взаимоотношения между тях двамата. Предходното било установено и от ответниците при ежеседмичните им посещения през периода от м.09.2019 г. до м.03.2020 г. на адреса на майката за изпълнение на режима на лични отношения. През този период ищцата, в качеството ѝ на майка на детето, винаги оказвала съдействие на съдебните изпълнители и осигурявала присъствието на детето, но последното не желало да тръгне с баща си. Въпреки, че ищцата многократно сезирала ЧСИ К. и ДСП „Красно село“ – гр.София относно рисковете за увреждане на емоционалното и психическото състояние на детето от непрекъснатото посещение на съдебните изпълнители и бащата, демонстрираното от тях силово, властническо и институционално поведение и действия, последните продължили тенденциозно да извършват действия под предлог да предадат детето на бащата. Въпреки предходното, при многократните посещения на адреса на ищцата, съдебните изпълнители протоколирали неверни обстоятелства за неизпълнение режима на лични контакти от страна на майката-настоящ ищец, като неправомерно я глобявали с глоба в максимален размер от 400,00 лева на посещение, ползвайки формалните основания за това в разпоредбите на чл.528, ал.5, вр.чл.527, ал.3 ГПК, поради което наложените ѝ глоби достигнали хиляди левове. Поддържа още, че втория ответник – помощник ЧСИ М.Л. не се съобразява с разпоредбата на чл.528, ал.4 ГПК и Закона за закрила на детето, без да съобразява обективните пречки за изпълнение режима на лични отношения и действителните факти и обстоятелства. Соци, че едва след издаване на заповед за незабавна защита на майката и детето от Софийски районен съд на 05.02.2020 г. по гр.д.№ 5945/2020 г., възможността на ответниците за продължаване на незаконосъобразните им действия, била отнета. Ищцата твърди, че с постановление за разноси от 24.02.2020 г., инкорпорирано в съобщение с изх.№ 3343/24.02.2020 г. по изп.д.№ 20199240401239 по описа на ЧСИ Г.К., помощникът му ЧСИ М.Л. неправомерно е определил и я е уведомил за размера на задължението ѝ по изпълнителното дело към 24.02.2020 г. Цитираното постановление е незаконосъобразно, тъй като в него са определени веднъж вече

платени от ищцата такси и разноски, а останалите такива са посочени най-общо, не ставало ясно фактическото и правното основание за начисляването им, колко на брой такси са начислени и какъв е размер на всяка от тях. Отделно от предходното, ЧСИ не е изготвил и връчил на длъжника – настоящ ищец сметка за таксите, които претендира да се платят. Твърди, че цитираното постановление било обжалвано от нейна страна и отменено като незаконосъобразно с решение № 3183/19.05.2020 г., постановено по ч.гр.д.№ 3610/2020 г. по описа на СГС. В производството по обжалване ищцата твърди да е сторила разноски в размер на 73,00 лева, от които 48,00 лева – разходи за платени такси пред ЧСИ по администриране на жалба на основание т.5 и т.8 от Тарифата за таксите и разноските към ЗЧСИ и сумата от 25,00 лева – държавна такса към Софийски градски съд на основание чл.16 от Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по реда на ГПК. В постановения от СГС съдебен акт били изложени мотиви, че сторените разноски в производството не са дължими от взискателя, тъй като предмет на жалбата са незаконосъобразни действия на съдебния изпълнител. По изложените в исковата молба доводи и съображения и цитирана многобройна съдебна практика, ищцата обуславя правния си интерес от търсената от ответниците солидарна отговорност. Претендирана заплащане и на сторените по производството разноски.

В подадения в срока по чл.131 ГПК писмен отговор от ответника ЧСИ Г.К. предявения иск се признава. Твърди се, че сумата от 73,00 лева е заплатена по банкова сметка на ищцата, която му е станала известна по друго делото между същите страни. Моли за присъждане на разноски по реда на чл.78, ал.2 ГПК с доводи, че не е дал повод за завеждане на делото, не е канен да заплати сумата доброволно, като последната е заплатена в срока за отговор на исковата молба.

В подадения в срока по чл.131 ГПК писмен отговор от ответника М.Л. се иска прекратяване на производството по делото, поради заплащане на претендираната от ищцата сума. Иск се присъжда на разноски по реда на чл.78, ал.2 ГПК.

С доклада по делото, изменен в първото по делото открито съдебно заседание, съдът е докладвал, че с молба вх. № 45538/09.03.2022 г. ищцата потвърждава, че на 11.02.2022 г., след завеждане на делото, ответникът Г.К. е заплатил по нейна сметка сумата от 73 лв., като част от общо претендираната сума, за която делото е заведено. Поддържа, че съгласно разпоредбата на чл. 76 ЗЗД, с това плащане ответникът К. е погасил най-първо натрупалата се към 11.02.2022 г. законна лихва за забава върху главницата по предявения иск, а след това и част от самата главница, като е останал непогасен остатък от последната в размер на 0,91 лв. С оглед предходното, в настоящото производство остава да се претендира именно остатъчната неплатена главница в размер на 0,91 лв., ведно със законната лихва върху същата, считано от 12.02.2022 г. до окончателното изплащане.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства по отделно и в тяхната съвкупност, и като взе предвид становището на страните, приема за

установено следното *от фактическа страна*:

От приложения по делото заверен препис от решение № 3183/21.05.2020г., постановено по ч.гр.д.№ 3610/2020 г. по описа на СГС, ГО се установява, че производството е било образувано по частна жалба от Т.Т. /настоящ ищец/ против постановление за разноси от 24.02.2020 г. по изпълнително дело № 20199240401239 по описа на ЧСИ Г.К. Видно от решението е, че атакуваното постановление е отменено с доводи за незаконосъобразност.

По делото са приложени заверени преписи от частната жалба срещу постановлението за разноси от 24.02.2020 г., както и от платежно нареждане от 05.03.2020 г. за платена по сметка на СГС държавна такса в размер на 25,00 лева и платежно нареждане от 05.03.2020 г. за платена сума в размер на 48,00 лева по сметка на ответника ЧСИ Г.К., представляваща такса по администриране на частната жалба против постановлението от 24.02.2020 г.

По делото е приложено и съобщение с изх.№ 3343/24.02.2020 г. по изпълнително дело № 20199240401239 по описа на ЧСИ Г.К. до Т.Т., в което е обективизирано процесното постановление за дължими разноси по изпълнителното дело в общ размер на 2330,00 лева.

Други относими и допустими доказателства не са представени.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните **правни изводи**:

Частният съдебен изпълнител носи гражданска отговорност за вреди, които са в пряка причинна връзка с извършено от него процесуално незаконосъобразно действие или бездействие. За тази отговорност важат правилата на деликтната отговорност в чл.45 ЗЗД, като за основателността на иска, в тежест на уведения – настоящ ищец е да докаже наличието на всички кумулативно дадени елементи от фактически състав на чл.45 ЗЗД, както следва: незаконосъобразно принудително изпълнение от страна на ответника, настъпилите имуществени вреди, включително техния размер, причинна връзка между принудителното изпълнение и вредите.

Виновното поведение на ответника са презумира с разпоредбата на чл.45, ал.2 ЗЗД, като подлежи на обратно доказване от същия.

С доклада по делото, приет за окончателен без възражения от страните в тази му част, съдът е обявил на основание чл.146, ал.1, т.3 и т.4 ГПК като безспорни и ненуждаещи се от доказване между страните всички елементи от фактическия състав на предявения иск, с оглед обективизираното в писмените отговорите от ответниците признание.

Видно и от приложеното към настоящото производство решение № 3183/21.05.2020г., постановено по ч.гр.д.№ 3610/2020 г. по описа на СГС, ГО, влязло в законна сила на 21.05.2020 г. е, че постановление за разноси от дата 24.02.2020 г. по изпълнително дело № 20199240401239 по описа на ЧСИ Г.К. (чрез помощника му

М.Л.), инкорпорирано в съобщение с изх.№ 3343/24.02.2020 г., е отменено като незаконосъобразно.

Видно от приложените заверени преписи от платежни нареждания за извършени банкови преводи е, че във връзка с обжалването на гореописаното постановление за разноски от 24.02.2020 г. настоящата ищца е направила разноски в общ размер на 73,00 лева /25,00 лева – държавна такса пред СГС и 48,00 лева – такси пред ЧСИ за администриране на частната жалба/.

С оглед предходното, налице е и причинната връзка между незаконосъобразното действие и настъпилите в патримониума на ищцата вреди.

В конкретния случай, видно от приложеното по делото съобщение от 24.02.2020 г. е, че същото е издадено от помощник-частен съдебен изпълнител М.Л., но в разпоредбата на чл.37, ал.3 ЗЧСИ е предвидено, че „за вредите от неизпълнение на задълженията на помощник-частния съдебен изпълнител частният съдебен изпълнител отговаря солидарно с него“.

Предвид гореизложените съображения, предявените искове са основателни и доказани.

В писмения отговор ответникът моли за прекратяване на производството поради заплащане на претендираната сума. Ищцата потвърждава извършеното плащане, но поддържа, че то не е покрило цялата претендирана в производството главница, тъй като с него първо е погасена законната лихва за забава върху главницата.

Плащането на претендираните суми представлява факт, настъпил в хода на процеса, който следва да се вземе предвид при постановяване на съдебния акт. С оглед предходното и на основание [чл.235, ал.3 ГПК](#) съдът дължи да съобрази този правопогасителен факт, настъпил след предявяване на исковете, който е от значение за спорното право.

Видно от приложеното към писмения отговор от ответника Г.К. платежно нареждане е, че на 11.02.2022 г. последния е заплатил по сметка на ищцата сумата от общо 73,00 лева с посочено основание „заплащане на такси за в.гр.д. 3610, СГС“. Тъй като плащането на задължението е извършено след предявяване на иска /29.12.2021 г./, ответниците дължат заплащане и на законната лихва върху главницата.

Изчислена на основание чл.162 ГПК и с помощна на калкулатор за законна лихва, находящ се на адрес www.calculator.bg, законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба в съда – 29.12.2021 г. до 11.02.2022 г. – датата на плащане, възлиза на сумата от 0,91 лева.

Както е посочил процесуалния представител на ищцата в молба-становище от 09.03.2022 г., съгласно разпоредбата на чл.76, ал.2 ЗЗД, когато изпълнението не е достатъчно да покрие лихвите, разноските и главницата, погасяват се най-напред разноските, след това лихвите и най-после главницата. С оглед предходното, в конкретния случай след погасяване на законната лихва върху главницата от 73,00 лева за горепосочения период, е останала неплатена главница в размер на 0,91 лева, върху която считано от 12.02.2022 г. /датата следваща датата на

плащането/ се дължи законна лихва до окончателното изплащане.

С оглед предходното, ответниците следва да бъдат осъдени да заплатят солидарно на ищцата сума от 0,91 лева, представляваща непогасен остатък от главница в общ размер на 73,00 лева. Върху сумата от 0,91 се дължи и законна лихва, считано от 12.02.2022 г.

По разноските:

На основание чл.78, ал.1 ГПК право на разноски има ищцата, тъй като искът се отхвърля частично, но не поради неоснователност, а поради плащане в хода на процеса. Видно от приложения по делото договор за правна защита и съдействие е, че ищцата е направила разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 300,00 лева, а платената държавна такса е в размер на 50,00 лева. С оглед предходното, ответниците следва да бъдат осъдени да й заплатят сумата от 350,00 лева. В случая не са налице предпоставките на чл.78, ал.2 ГПК, тъй като с обявеното за незаконосъобразно постановление за разноски, безспорно е даден повод за завеждане на делото, а отделно от предходното не е налице признание относно дължимостта на претендираната законна лихва върху главницата.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл.441 ГПК, вр.чл.74 ЗЧСИ, вр.чл.45 ЗЗД Г.С. К., ЕГН ***** - ЧСИ с рег.№ 924 с район на действие Софийски градски съд, ЕИК [ЕИК], с адрес [АДРЕС] и М.П.Л., ЕГН: *****, помощник ЧСИ, с адрес [АДРЕС], **да заплатят солидарно** на Т. П. Т., ЕГН *****, с адрес [АДРЕС], сумата от **0,91 лева**, представляваща неплатена част от главница в общ размер на 73,00 лева, представляваща обезщетение за нанесените й имуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от извършеното незаконосъобразно действие от страна на помощник ЧСИ М.Л. по издаденото Постановление за разноски от 24.02.2020 г., инкорпорирано в съобщение с изх.№ 3343/24.02.2020 г. по изп.д.№ 20199240401239 по описа на ЧСИ Г.К., както и от незаконосъобразното поведение на ЧСИ Г.К., допуснал неправомерните действия на своя помощник и отговарящ за тях наравно с него, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 12.02.2022 г., като **ОТХВЪРЛЯ** предявения иск за сумата над 0,91 лева до пълния предявен размер от 73,00 лева, ведно със законната лихва, считано от 29.12.2021 г. до 11.02.2022 г. вкл., поради извършено плащане в хода на процеса.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 ГПК Г.С. К., ЕГН ***** - ЧСИ с рег.№ 924 с район на действие Софийски градски съд, ЕИК [ЕИК], с адрес [АДРЕС] и М.П.Л., ЕГН: *****, помощник ЧСИ, с адрес [АДРЕС], **да заплатят солидарно**

на Т. П. Т., ЕГН *****, с адрес [АДРЕС], сумата от общо **350,00 лева**, представляваща направени разноси по производството.

Решението може да се обжалва с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____